

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாவல்கள்

Singapore Tamil Novels

சீதா லட்சுமி / Seetha Lakshmi¹

Abstract

Novels belong to a unique genre of literature, more specifically known as creative literature. Novels are not a lengthy version of a short story, rather, they have the comparative features of a short story. Writing a novel is a time-consuming, content-rich and language-oriented process, but also an easy-to-read and nurturing experience for a vivid reader. In the current era, there is a difference between the reading interest and the language proficiency of a reader. For a bilingual reader there may be a slight difference between the reading interest and the reading speed of novels in each language known to a bilingual reader. This paper shares the novel above, its characteristics, and their continuation. It also provides an understanding of Singapore Tamil novels. The author has compiled Singapore novels published during a certain period, along with details of those works and their creators. This paper also provides an opportunity for Tamils from other countries to learn about an important portion of Singapore Tamil Literature.

Date of submission: 2025-11-15
Date of acceptance: 2025-12-10
Date of Publication: 2025-12-30
Corresponding author's Name: Seetha Lakshmi
Email: seetha.lakshmi@nie.edu.sg

Keywords: Singapore, Tamil novel, history, stories, novel writers and unique feature

முன்னுரை

இலக்கியங்களில் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, புதினம் அல்லது நாவல், தொடர்கதை, நாடகம் எனப் பலவகைகள் உள்ளன. அவற்றில் பல துணைப்பிரிவுகளும் உள்ளன. இங்கு புனைகதை எனப்படும் வகையில் சிறுகதையும் புதினமும் குறுநாவல்களும் சில கூறுகளில் ஒன்றிணைந்தும் பலவற்றில் வேறுபட்டும் அமையும் தன்மையன. இங்கு புதினம் என்ற கருத்தமைவில் சிங்கப்பூரில் தோன்றிய தமிழ் நாவல்களையும் குறுநாவல்களையும் அதாவது அவற்றின் கருக்களையும் பின்னணியையும் பற்றி இக்கட்டுரை நோக்குகிறது. கட்டுரையின் அளவு கருதிச் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாவல்களைப் பற்றிய ஒரு பருந்துப் பார்வையாகப் படைப்பு அமைகிறது.

மலேசிய, சிங்கப்பூர்ப் புனைகதை இலக்கியத்தில் புதினம்: ஒரு பார்வை

இலக்கியம் எனும்போது அது தமிழில் பலவகைகளில் அமைந்துள்ளது. கால அடிப்படையிலும் இலக்கியவரலாற்றின் அடிப்படையிலும் நோக்கும்போது முத்தமிழ் எனும்போது இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்று வகைகள் இருந்தாலும், கவிதை, உரைநடை என்ற இரு வகைகள் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த இரண்டு வகைகளிலும் பலவேறு உள்பிரிவுகள் உள்ளன. எனினும் கவிதை எனும்போது மரபுக்கவிதை, வசனகவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைகூ கவிதை என்பனவும் உரைநடை எனும்போது புனைகதையல்லா இலக்கிய வடிவங்கள்,

¹The Author, Associate Professor, Asian Languages and Cultures Department, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore. seetha.lakshmi@nie.edu.sg

புனைகதையுடன் கூடிய இலக்கிய வடிவங்கள் என்பனவும் உள்ளன.

புனைகதையல்லா இலக்கிய வடிவங்களில் கட்டுரை என்பது முக்கிய இடம் பெற்றாலும் அந்தக்கட்டுரையில் தலைப்புச் சார்ந்த கட்டுரை, வரலாற்றுக்கட்டுரை, பயணக்கட்டுரை, அறிவியல் கட்டுரை, சுய வரலாறு குறித்த கட்டுரை என்று பலவும் உள்ளன. இந்தப்பட்டியல் தொடர்ந்து வளரும் தன்மையது. அதுபோல் புனைகதையுடன் கூடிய இலக்கிய வடிவங்களில் சிறுகதை, புதினம், நாடகம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இன்று இந்தப்பட்டியல் பலவகைகளில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் துறை எனில் மிகையில்லை.

புதினம் எனும்போது அதில் குறும் புதினம், புதினம் என்ற இருவகைகள் உள்ளன. பத்திரிகையில்கூட இடம்பெறும் தொடர்கதை என்பது குறும் புதினமாகவும் முழுப்புதினமாகவும் அமையலாம். எனினும் அது அந்தத் தொடர்கதையின் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் அமையும்.

சிங்கப்பூரில் தமிழில் புதினம் எனும்போது அது அதிகளவில் வளரவில்லை. ஏனெனில் அதற்கான காலமும் களமும் பரந்தது என்பதுடன் ஆழமும் உடையது. இங்குள்ள வாழ்க்கை முறைக்கும் எழுத்தாளர்களின் பின்னணிக்கும் ஏற்ப நோக்கும்போது அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற நேரம் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதினம் எழுதுவதற்குக் காலமும் நேரமும் அதிகம் தேவைப்படும் என்பது மட்டுமல்ல, நல்ல கருவை அடையாளம் கண்டு அதை ஆறப்போட்டு ஊறப்போட்டு அசைபோட்டு ஒழுங்கமைக்க ஒருமித்த உணர்வு நிலையும் அறிவு நிலையும் படிநிலை சார்ந்த சிந்தனையும் தேவை. எனினும் சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தவரை, சிறுகதைகளுடன் ஒப்பிடும்போது புதினங்கள் எண்ணிக்கை குறைவு. புதினங்கள் குறித்து ஆரம்ப நிலையில் சில ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்கிறார் சாலி (2011). புதினங்கள் பற்றிய அவரது கட்டுரையும் சிவகுமாரனின் (1999) ஆய்வேடும் பல கருத்துகளைப் பட்டியலிடுகின்றன.

புதினம் என்பது ஆங்கிலத்தில் நாவல் என்று

அழைக்கப்படுகிறது. இந்தச்சொல் சிங்கப்பூரில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ஒரு வரையறையும் தரப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழில் நாவல் என்ற வகை தமிழன் பிறந்து வளர்ந்த காலத்திலேயே அமைந்திருக்கிறது. இது தமிழுக்கு மட்டுமல்ல எல்லா வகையான மனிதர்களின் மொழிகளுக்கும் பொருந்தும். அடிப்படையில் கதை கூறுதல் அல்லது வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கூறுதல் என்பது புனைகதைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. ஆனால் அது 18ஆம் நூற்றாண்டில் தொழிற்புரட்சிக்குப் பின்பு வரையறுக்கும் நாவல் என்ற கட்டமைப்புக்குள் முழுமையாகப் பொருந்தாது எனினும் ஓரளவுக்குச் சில கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும் என்று உறுதியாகக்கூற முடியும். ஏனெனில் கதை கூறுதல், தன் வாழ்வைப் பற்றியும் பிறர் வாழ்வைப்பற்றியும் ஆக்ககரமான முறையில் பகிர்தல் என்பது பேச்சுமொழி வருமுன்பே தமிழரிடம் இருந்திருக்கும். அதற்கு முகபாவமும் சைகைமொழியும் போதும். அவ்வகையில் புனைகதைகளின் கூறுகள் தமிழர்தம் வாழ்விலும் இருந்திருக்கிறது எனத் துணியலாம். நவீன காலத்து “நாவல் என்னும் இலக்கிய வகை ஆங்கிலத்தில் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே தோன்றியது. இங்கிலாந்தில் இருந்த டானியல் டீபோ (Daniel Defoe) என்பவரே நாவலின் தந்தை என்று கருதப்படுகிறார்.” (திண்ணப்பன், 2011).

மேனாட்டவர்தம் தாக்கத்தில் தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவலாக வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்பது அமைகிறது. இவரது மற்றொரு நாவலான சுகுணசுந்தரி, அடுத்து பி. ஆர். ராஜமையர் எழுதிய கமலாம்பாள் சரித்திரம் அமாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. சரித்திரம் என்ற சொல் வரலாறு என்ற பொருளில், ஒரு நாவல் என்றால் அதில் ஒருவரது வரலாறாவது முழுமையாக இருக்கும் என்று துணியலாம். சரித்திரங்களாக மட்டுமின்றித்துப்பறியும் நாவல்களும் பிற நாவல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இன்றைக்குப்பத்தாயிரத்தைநூறு தமிழ் நாவல்களும் சுமார் 3000 தமிழ்ப் புதின

எழுத்தாளர்களும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பர் என்று குறிப்பிட முடியும்.

நாவலுக்கு இலக்கணம்

நாவலை இதுதான் அதற்கு இலக்கணம் என்று யாரும் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியர், நன்னூல் கூறியது போல் இதுதான் இலக்கணம் என்று நாவலுக்குக் கூற இயலாது. உள்ளே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, சொல்லும் விஷயம் எந்த அளவுக்கு யதார்த்தபூர்வமாக இருக்கிறது, இது யாருக்குப் பயன் தரப்போகிறது என்ற நிலையில் ஒரு நாவலை மதிப்பிடலாம். என்கிறார் பேராசிரியர் ரகுநாதன் (2020). குறுநாவல் எனும்போது அதற்கும் இதுதான் ஓர் இலக்கணத்தை அதற்குக் கொடுக்க இயலாது எனலாம். “சிறுகதைக்கான இறுக்கம் தேவையில்லை. அதே சமயம் நாவலுக்கான விரிவு தேவையில்லை. உயர்வுகளைச் சுருக்கிக் கொள்ள வேண்டாம். வர்ணனைகளைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். காலத்தை மட்டும் அளந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்கிறார் வெங்கடேஷ் (2005).

நாவல் என்பது அகலப் புனைகதை என்று novel என்ற ஆங்கிலச்சொல்லுக்கும் குறுநாவல் அல்லது குறும் புனைகதை என்று novellette என்ற ஆங்கிலச்சொல்லுக்கும் விளக்கம் தருகிறது சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கிலம் - தமிழ் சொற்களம்சியம் (சிதம்பரநாதன் செட்டியார், 1965).

ஆக்ஸ்ஃபோர்டு ஆங்கிலம்- ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதி (2009), A book that tells about people and events that are not real என்ற ஆங்கில விளக்கத்துடன் உண்மையில் காணப்படாத ஆட்களையும் நிகழ்வுகளையும் பற்றிக் கதை வடிவில் விவரிக்கும் நூல், புனைகதை, புதினம், நாவல் என்று (முருகன், 2009) என்று தெரிவிக்கிறது.

நாவல் என்றால் விரிவான கதை அமைப்பைக் கொண்ட இலக்கிய வடிவம்; புதின வகையுள் ஒன்று; நவீனம்; நெடுங்கதை என்று லட்சுமி தமிழ் அகராதி (முத்தையா, 2008) தெரிவிக்கிறது. இதே அகராதி, புதினம் என்ற சொல்லுக்கு, உண்மை அல்லாத கற்பனைச் சம்பவங்களையும்

மனிதர்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு புனைந்து எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கிய வகை என்றும், சிறுகதை, நாவல் முதலானவை என்றும் தெரிவிக்கிறது.

ஆக, நாவல் என்பது ஆங்கிலச்சொல் என்றாலும் அதுவும் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பொதுவாகப் புதுமையான, புதிய வகையிலான, நாகரிகமான என்ற பொருள்படும்வகையில் பெயரடையாக அச்சொல் அமைந்தாலும் பெயர் என்ற நிலையில் நாவல் என்ற தமிழ்ச்சொல் நாவல் மரம், நாவல் பழம் என்பதைக் குறிக்கும் என்றாலும் ஒலிபெயர்ப்பாக வரும்போது நாவல் என்ற ஆங்கிலச்சொல் இலக்கிய, இலக்கியத்திறனாய்வு உலகில் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்படுவதும் புதினம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லும் அதற்கு இணையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் இங்கு உண்மை அல்லாத நிகழ்வுகளை என்று குறிப்பிடுவது முழுதும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது. ஏனெனில் அனுபவப்பூர்வமாக ஒருவர் வாசிக்கும் புதினத்தில் உண்மை இல்லாத ஒரு நிலையைப் பார்க்க இயலாது. ஆனால் உண்மையாக நடந்த ஒன்றை உள்ளது உள்ளவாறு யார், எங்கு, எப்போது, எவ்வாறு, ஏன் என்று நூற்றுக்கு நூறு சரியாக விளக்காமல் ஆனால் அத்தகு உண்மைகளைப்புனைந்து தரும்வகையில் அமையும் நீளமான கதை என்று குறிப்பிடலாம். முழுமையும் உண்மையே இல்லாத ஒரு கதையும் அமையலாம். ஆனால் எல்லாக்கதைகளும் அவ்வாறு அமையா என்று கட்டுரையாளர் குறிப்பிட விரும்புகிறார்.

நாவல் என்று கூறும்போது அதில் சில கூறுகள் பற்றி ஆராய்வது இன்றியமையாதது. கதையின் கரு, கதையின் கருவை மையமாகக்கொண்டு கதையை வடிவமைத்த முறை, கதை நிகழும் காலமும் இடமும், கதையின் மாந்தர்களும், பாத்திரங்கள் தம் எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவற்றால் எடுத்துக்காட்டும் கூறுகளும், கதையில் வரும் திருப்பங்கள், கதையில் இடம்பெறும் மொழிநடை (வருணனை, உரையாடல், உவமை போன்றன), கதை காட்டும் சமூகப்பண்பாடு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இங்கு, சிங்கப்பூரில் புதினம் குறித்த கருத்துகளைப் பற்றியும் சில புதினங்களைப் பற்றியும் இக்கட்டுரை நோக்குகிறது. அளவு கருதிப் பருந்துப்பார்வையாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்தின் / தமிழ்ப் புதின உலகின் தொடக்கம்

பத்திரிகையாளர் மகுதூம் சாயபு

சிங்கப்பூரில் படைப்பிலக்கியத்துக்கும் பத்திரிகைத்தொழிலுக்கும் தொடர்பு உண்டு. “ஆங்கிலத்திலே அநேக நூதனக் கட்டுக்கதைகள் பார்த்திருக்கிறீர்களா, அவை பல விஷயங்களையும் பொதிந்து பற்பல பாஷை நடையிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை வாசித்து வருகையில் ஆங்கிலத்திலே நன்றாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம். தமிழிலேயும் அப்படிக்கட்டுக்கதைகள் இருந்தும் சிங்கப்பூர்த் தமிழைப் பிறதேசத்தார் அறியும் பொருட்டே ஒரு சம்பாஷணையாக எழுதத் தொடங்கினோம்” என்று மகுதூம் சாயபு கருத்தை, சாலி தம் கட்டுரையில் (2011) குறிப்பிடுகிறார். இங்கு, அவரது சிங்கப்பூர்த் தமிழ் குறித்த பற்று, அதன் வீச்சினைப் பிற நாட்டவருக்குக் கூற வேண்டும் என்ற அவா, அதனைத் தம் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருந்த அவரது குணப்போக்கு ஆகியவற்றை அறிய முடிகிறது. பழங்கதைகளைத் தமக்குள் பேசுவதைவிடுத்துப் பிறருக்கும் தெரிவிக்கும் ஒரு வகையில் இந்த முயற்சி இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதினம் என்பது சிறுகதையையும்

குறுநாவலையும் விட அளவில் பெரியது. ஆழம் என்று கூறும்போது அது பல சிறுகதைகளைத் தன்னுள் கொண்டதாக இருப்பினும் ஒவ்வொரு இலக்கியமும் தனக்கென ஒரு தனித்துவமான ஆழத்தைக் கொண்டிருக்கும். எனவே புதினமும் அதற்கான ஆழத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பது தெளிவு. இங்கு, சாலி இது குறித்துப் பேசும்போது புதினத்தின் அளவு நெடிதாக இருந்தும் அதன் ஆங்கிலச்சொல்லாட்சியை வைத்துப் படைப்பு ரீதியில் சோதனை முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் அவர் என்கிறார். சிறு சிறு கட்டுக்கதைகளை உரையாடுவது போன்ற பாணியில் மகுதூம் சாயபு படைத்துள்ளார் என்பதுடன் புதினத்துக்கான வித்து இங்கே இடப்பட்டுள்ளது என்கிறார். இது ஏற்புடைய ஒரு கருத்தமைவு எனலாம்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பதிப்புத்துறையின் தடம்

சிங்கப்பூரில் படைப்பிலக்கியத்துக்கும் அச்சத்துறைக்கும் ஆழமான தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வகையில் பதிப்புத்துறையுடன் இலக்கியத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கவேண்டிய கடப்பாடு இங்குள்ள தமிழர்களுக்கு உள்ளது. சிங்கப்பூர் 1887இல் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பதிப்புத்துறையில் தடம் பதித்த காலம். எஸ் என் சதாசிவபண்டிதரின் நான்கு நூல்கள் அச்சில் வந்தன. தொடர்ந்து பிறமொழி நெடுங்கதைகள் தமிழில் வந்தன. 1905இல் இர்மூஸ் கதை வெளிவந்தது. தொடர்ந்து பல நூல்கள் வெளிவந்தன. அவை குறித்து அறியப் பின்வரும் அட்டவணை உதவுகிறது.

அட்டவணை 1: சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த புதின / நெடுங்கதைப் படைப்புகள்*

எண்	ஆண்டு	இதழ் அல்லது நூல்	புதினம் / முழுநீளக் கதை/ தொடர் கதை#	ஆசிரியர்/ இதழ் ஆசிரியர் @	மூலம்
1	1904	-	ஹிர்மூஸ் கதை		மொழி பெயர்ப்புக் கதை
2	1907	-	விஜயன்		மொழி பெயர்ப்புக் கதை

3	1908 பிப்ரவரி	-	அற்புதவல்லி*		
4	1908 மார்ச்	நூல்	ஹஸ்ஸான் கன்னிகைச் சரித்திரம்		உருது
5	1912	-	பிஷாரத் பாத்திமா*		
6	1917	-	கருணாகரன் அல்லது காதலின் மாட்சி என்ற நாவலின் முதல் பகுதி	வேங்கட ரத்தினம்	நாவலுக்கான பல கூறுகள் கொண்ட படைப்பு. இந்தியப் பின்னணியில் அமைந்த கதை.
7	1918	-	பாலசுந்தரம் அல்லது சன்மார்க்கம்		
8	1923	பொதுஜன மித்திரன் முதல் இதழ்	காணமற் போன ஞானவல்லி#		
9	1923	பொதுஜன மித்திரன் இதழ்	ஊதாரி#	எம் பி கிருஷ்ணசாமி நாயுடு@	
10	1923 செப்டம்பர்	கிறித்துவ ரோமன் கத்தோலிக்க மாத இதழ்	உதயதாரகை#		
11	1924 ஜனவரி	-	சுமத்ரா தீவின் சூரன் அல்லது ராஜசேகரன்		
12	1924 மே	பொதுஜன மித்திரன் இதழ்	போரபகார அர்த்தம் இதம் சரீரம்#	பெயர் இல்லை. ஆரம்பித்தவர். டி என் நடேச முதலியார்@	1862இல் விக்டர் ஹியூகோ எழுதிய Less miserables கதையின் தழுவல்
13	1924 ஜூலை	பொதுஜனமித்தி ரன்	அம்பல வாணன்#	நடேச முதலியார்	
14	1926	-	அழகானந்த புஷ்பம்	க டொமினிக்	
15	1928 ஏப்ரல்	மலாயா கிறிஸ்துவ மித்திரன் மாத இதழ்	ஞானபூஷணம் அல்லது தாய் சொற் தவிரா தையாநிதி #		

16	1929	முன்னேற்றம் வார இதழ்	சில தொடர்கதைகளை வெளியிட்டது		
17	1929	முன்னேற்றம் வார இதழ்	சாந்திபுரக் கொலை #		
18	1932	முன்னேற்றம் இதழ் தொடங்கி எட்டு ஆண்டுகள் கழித்துப் புனைகதைகள் வெளியீடு	தோட்டக்கொலை மர்மம் அல்லது பத்துமலைக் கள்வன்#	கோ பார்த்தசாரதி ஐயங்கார்	
19	1930	-	நவரச கதா மஞ்சரி	வே சின்னையா	
20	1930	நூல்	சந்திரவதனப் பிரகாசம்	எம் எம் புகாரி (இதழாளர்)	
21	1931-1933	நவந்தம் வார இதழ்		ஆசிரியர் எம் எம் புகாரி	
22	1931	நாவல்கள்	லட்சுமி காந்தம்	எம் எம் புகாரி	
23	1931	நாவல்	கபீர்காந்தி	எம் எம் புகாரி	
24	1931	-	மதனபூஷணி	கே எஸ் பாண்டியன்	
25	1933	-	சுயம்பு நாதனும் சன்னாசியாரும் அல்லது அறிவாளி	கதிரேசம் பிள்ளை	
26	1933	-	கண்யசீல கனகபூஷணம் அல்லது தாய் பாஷாபிமான சதிபதி	டி பி கனகராஜ்	
27	1935	மலாய்மணி வார இதழ்	மதனசுந்தரி அல்லது மனம்போல் வாழ்வு#	ஈழத் தமிழ்ணங்கு	
28	1936	-	நேசமலர் அல்லது கற்றோரின் கனா (இலங்கைத்தமிழரி டையே இருந்த வரதட்சணை, சீதன முறை, குடி போன்ற பழக்கங்களைப் போக்கப் படைப்பு எழுந்த நிலை)	சுளிபுரம் சிவஞானம்	
29	1936	-	தமிழ்ணங்கு அல்லது இளநகைச் சிறுமி	வே சின்னையா	

			(கற்பனையுடன் கூடிய சரித்திரக்கதை)		
30	1936	தமிழ் முரசு	காதற்கிளியும் தியாகக்குயிலும்#	ந பழநிவேலு	
31	1936	தமிழ் முரசு	கருணாகரன் குணவல்லி திருமண இரகசியங்கள்	ந பழநிவேலு	
32	1937	தமிழ் முரசு	விஷமுள்#	ந பழநிவேலு	
33	1938	தமிழ் முரசு	சுபத்திராதேவி#		
34	1938	-	உத்தமநாதன் அல்லது சத்தியபுரி ஜமீன்தார்	அருணாசலம் செட்டியார்	
35	1966	வானொலி	போகும் இடம்	நாடகத் தொடர்	
36	1870	வானொலி	இலட்சியக் குடும்பம்	நாடகத் தொடர்	

*இங்கு மேலே அட்டவணையில் தரப்பட்ட குறியீடுகள் அவை எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்தன என்று எடுத்துக்காட்டும்.

1929 - தமிழ் நேசன் வார இதழ்

1929 - ஈ வெ ராமசாமிப் பெரியார் வந்தமை

1932 - சிங்கப்பூர் தமிழர் சீர்திருத்தச்சங்கத்தின் தோற்றம்

1935 - ஜலை தமீழ் முரசு ஆரம்பம்

1930களில் சிறுகதைகள் அதிகம். நாவல்கள் அதிகமில்லை. முழுநீளக்கதை அல்லது குறுநாவல்கள் வந்தன.

படைப்பாளர் பலர் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு பகுதியாக எழுதும் புது முயற்சி தொடங்கியது.

தொடுவானம் என்பது தமிழ் முரசில் வந்த தொடர்கதை(ஜே எம் சாலி, குமரன், இரா பாலுச்சாமி, சபா இராமகிருஷ்ணன்).

மேற்கோள்: லோகநாயகி மலேசிய முதல் நாவல்கள் குறித்த கட்டுரையில் (தமிழ் ஒளி, தொகுதி, 1971) கூறிய தகவல்கள் (சாலி, 2011).

1900களில் புதின இலக்கியமும் இலக்கிய உலகில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களும்

அடுத்து வந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இலக்கிய உலகில் பல மாற்றங்கள் இடம்பெற்றன. 1929இல் தமிழ் நேசன் வார இதழ் வெளிவந்தது. அதே ஆண்டில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஈ வெ ராமசாமிப் பெரியார் வந்தார். அவரது வருகை இங்கு தமிழர்களின் சமூக முன்னேற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்தது. சிங்கப்பூரில் சாதி குறித்த வேறுபாடுகளைக்களைவதில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ச் சமூகம் ஒருமித்த சமூகமாகத்தன்னைப் பரிணமித்துப் பரிணாம வளர்ச்சியில் அடுத்த நிலையை அடைந்தது. 1932- சிங்கப்பூர்த் தமிழர் சீர்திருத்தச்சங்கத்தின் தோற்றம். இது இதற்கு முன்பு கூறப்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியின் மற்றொரு வெளிப்பாடு. இச்சங்கத்தின் இதழாக, 1935 ஜூலையில் தமிழ் முரசு இதழ் ஆரம்பமானது. அந்த இதழின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் 1930களில் சிறுகதைகள் அதிகம் இருந்தன. நாவல்கள் அதிகமில்லை எனினும் முழுநீளக்கதை அல்லது குறுநாவல்கள் வெளிவந்தன. நாவல்களை எழுதுவதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடும் படைப்பாளர்களும் அன்றைய சூழலில் அவர்களது வாழ்க்கை வசதியும் அதற்கு இடம் தரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதின இலக்கியத்திற்கு ஊக்கம் தந்த பத்தாண்டுகள் (1930கள்)

புதின இலக்கியத்துக்கு ஊக்கம் தந்த பத்தாண்டுகளாக 1930கள் அமைந்திருந்தன. இந்நிலையில் மலேசிய இதழ்கள் அதிக அளவில் தொடர்கதைகளை வெளியிட்டன. இதழாசிரியர்களே அவற்றை எழுதுவதிலும் அதிகம் ஈடுபட்டனர். இங்கு இதழாசிரியர்கள் இதழியியலிலும் இலக்கியம் படைப்பதிலும் வல்லவர்களாக இருந்ததையும் உடனடித்தேவைக்கு ஏற்பச் செயல்படும் திறமைசாலிகளாக இருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. இது தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் சிறப்பைத்தரும் ஒரு கூறு எனில் மிகையில்லை. இவ்வகையில் புதின உலகிற்கு அறிமுகமானவர்கள் என்றால் அவர்களில் பி

வேணுகோபாலன், ஆர் ராமநாதன், கோ பார்த்தசாரதி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். அக்காலக்கட்டல், தமிழகத்தில் துப்பறியும் நாவல்கள் நிறைய வரத்தொடங்கியகாலம். அதன் தாக்கமாகச் சிங்கப்பூரில் அத்தகு இலக்கியம் அரும்பத் தொடங்கியது. அத்தொடக்கத்தின் ஒரு தொடர்ச்சியாகத்தான் சிங்கப்பூரில் அதிகத் துப்பறியும் நாவல்களும் அவற்றின் இரட்டைத் தலைப்புகளும் அமைந்தன. அப்போது, யாழ்ப்பாணத்தமிழர், இந்தியத் தமிழர் என இரு சாராரும் புதினங்களையும் அல்லது தொடர்கதைகளையும் படைத்தனர் என்கிறார் சாலி. படைப்புகளின் உள்ளடக்கம், படைப்பைக் கூறும் அல்லது கொண்டு செல்லும் பாணி ஆகியவற்றைக்கொண்டு புனைகதை இலக்கியங்களை நாம் பகுத்து வகுக்க இயலும். அவ்வகையில், அறிவுரை கூறும் பாணியில் அளவில் சிறிய புனைகதைகள் இருந்தால், அவை குறுநாவல் இலக்கியத்தின் ஆரம்பம் எனக்கருதலாம் என்கிறார் ந பாலபாஸ்கரன் (சாலி, 2011).

முழு நீளக்கதைகளாக எழுதப்பட்டுப் பின் சுருக்கப்பட்டுச் சிறுகதையாதல்

நாவல் இலக்கியத்துக்கு ஊக்கமூட்டிய 1930கள் பல அரிய முனைப்புகளுக்குத் தொடக்கமாக அமைந்த காலம் என்றும் கூறலாம். இக்காலகட்டத்தில் மற்றோர் இலக்கியச்சுருக்கப்பாணியும் இடம்பெற்றது. அதாவது ஒரு நெடுங்கதை சிறுகதையல்ல; ஆனால் சிறுகதைக்கு வேண்டிய கூறுகளும் அதில் இருந்தன. இதனால் கதை நீளமானது எனினும் அதில் உள்ள சில பகுதிகளை நீக்கியும் சிலவற்றைச் செதுக்கியும் வைத்தால் அதைச் சிறுகதையாக ஆக்கமுடியும் என்ற பரீட்சார்த்த முயற்சி இடம்பெற்றதைக் குறிப்பிடலாம். எடுத்துக்காட்டுக்கு, ந பழநிவேலுவின் 'காதற்கிளியும் தியாகக்குயிலும்' என்ற நெடுங்கதை, முடிவில் பாடல்களை நீக்கிவிட்டு ஒரு சிறுகதைத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டது. இது அன்றைய வாசகர் மட்டுமல்ல இன்றைய கல்வியாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் ஏன் தமிழ்நாட்டில் உள்ளோருக்கும் ஒரு வியப்பைத் தந்த நிகழ்வு எனலாம். பொதுவாகச்

சிறுகதையைக் குறுநாவலாக அல்லது நாவலாக நீட்டிப்பார்கள். இங்கே நீண்ட கதையைச் சிறுகதையாகச் சுருக்கியிருக்கிறார்களே என்று சிலர் கருத்துரைத்தனர். இதற்கு ஒரு காரணம், எதையும் விரித்து எழுதுவது எளிது. ஆனால் விரிவாக இருப்பதைச் சுருக்குவது கடினம். அதனால் இத்தகு வியப்புகள் தோன்றின. இக்கதையில், இதில் கதாநாயகன் சம்பந்தன். இந்திராணி காதல் கிளி. விசாலாட்சி தியாகக்குயில் ஆகியோர் இருந்தனர். வலிமை பொருந்திய இரண்டு காதல்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மேலும், முடிவில் சமூக நலனுக்காகவும் தன் காதலனின் சுயநலத்துக்காகவும் தன் காதலையும் உயிரையும் அர்ப்பணம் செய்த உத்தமியாக இக்கதையில் விசாலாட்சி திகழ்கிறாள். பெண்ணின் காதல், அதன் மன ஆழமும் தியாகமும் இரு பெண்களின் வழியே வெளிப்பட்டன. இவ்வாறு நாவலைச் சுருக்கிச் சிறுகதையாக ஆக்கும் போக்கு ஒரு கதையுடன் முடிவடையவில்லை. அது தொடர்ந்து, மேலும் பல கதைகளில் அமைந்தன. ந பழநிவேலுவின் 1936இல் வந்த கல்யாணப்பந்தலில், கருணாகரன் - குணவல்லி திருமண இரகசியங்கள் போன்றன அவ்வாறு அமைந்தன. நாவலின் சுருக்கம் சிறுகதை என்று அமைந்த சூழல் இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது (சாலி, 2011).

1930கள் காலகட்டம், புதினத்தைச் சுருக்குவதுடன் மட்டும் நில்லாது, சிறுகதை, புதினம், தொடர்கதை, முழுநீளக்கதை போன்றனவற்றை வகைப்படுத்தி அறிந்து புரிந்துகொள்ளவும் வழி வகுத்தன என்று சொல்லுமளவுக்கு இன்றியமையாததாக அமைந்தது.

புதினத்துக்கான படைப்பில் தேக்கமும் ஊக்கமும் – 1940, 1950, 1960கள்

இலக்கிய உலகில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பெருமளவில் வளர்த்தன. இன்று போல் இணையம், கைத்தொலைபேசி போன்றன இல்லாத நிலையில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள்தாம் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அறிவுச்செல்வத்தையும் அகமகிழ்வையும் வழங்கும் வகையில் அமைந்திருந்தன.

அவ்வகையில் வானொலி ஒரு வாயிலாகத் திகழ்ந்தது. மலாயா நண்பனில் பணி புரிந்த ஆர் பி எம் கனி, புதுப்பணக்கார் என்ற தொடர்கதையை எழுதினார். எனினும் தமிழ் இதழ்களுக்கு அவற்றின் பக்க அளவு, அவற்றுக்கு வானொலி போல் இல்லாத நேரக்கட்டுப்பாடு ஆகியன கூடுதல் வாய்ப்பு வசதிகளைக் கொடுத்தன. ஆனால் அன்றைய நிலையில் புதினம் எழுதுவார் அதிகம் இல்லாத நிலையில் பக்கங்களை நிரப்பவும் மக்களின் இலக்கியத்துய்ப்புக்கும் இலக்கியப்பகிர்வுக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக உருவாக்கும் கிரியா ஊக்கிக்கும் கூடுதல் படைப்புகள் தேவைப்பட்டன. அந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய உள்நாட்டுப் படைப்புகள் மட்டுமின்றி வெளிநாட்டுப் படைப்புகளும் இதழ்களுக்குத் தேவைப்பட்டன (முருகையன், சர்மா, 1962, சாலி, 2011). இங்கே படைப்பிலக்கிய உலகில் அதிலும் குறிப்பாகப் புனைகதைப் புலத்தில் புதினத்தை எழுதுவது ஒரு தொய்வை அல்லது எதிர்பாரா இக்கட்டை எதிர்நோக்கியது என்று கூறுவது பெரிதும் பொருந்தும். அதே நேரம் புதினத்தை உருவாக்குவது என்ற செயல்பாட்டின் ஆழம், அகலம், நீளம், உயரம் ஆகியனவற்றை வைத்துக் கணக்கிடும்போது புதினம் எழுதுவது எளிதல்ல என்ற உணர்வும் புதினப்படைப்பாளர்கள் மீதான மதிப்பு அதிகரிப்பதும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

ஆம், மேலே தெரிவித்ததுபோல், இது உண்மையிலேயே ஒரு சிக்கலான ஒப்படைப்பிலக்கியச் சூழலை எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழ் முரசு நாளிதழைத் தொடர்ந்து வாசித்தவர்களும் இப்போது அதன் ஆவணங்களைப் புரட்டிப்பார்ப்பவர்களும் இந்தப் பின்னணியைத் தெளிவாக உணர்வர். மேலும் இலக்கியக்கட்டுரைகளும் இலக்கியப்படைப்புகளும் பிற இலக்கியக்கூறுகளும் நாளிதழ்களில் இடம்பெற்ற நிலையையும் வாசகர்கள் அறிந்திருப்பர். புதினம் எழுதுவது என்பது அன்றைய சூழலில் மட்டுமின்றி இன்றும் ஒரு சவாலான இலக்கியப்படைப்புச் செயல்பாடாகவே அமைந்துள்ளது.

விடுதலைக்குப் பிந்திய மலேசியத் தமிழ்

நாவல்களில் தோட்டப்புறத் தமிழ்ச் சமுதாயம் (1957-1982) என்ற தலைப்பில் புதினப் படைப்புகள் குறித்துச் சபாபதி (2005) படைத்துள்ள படைப்பில், படைப்புகளின் உள்ளடக்கம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை பற்றிப் பார்க்கும்போது, விடுதலைக்கு முந்திய மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புகளில் நகர்ப்புறத்தில் வேலை செய்து வாழ்ந்த இந்திய, இலங்கைத்தமிழர்கள் பெரும்பாலும் தமிழக, இலங்கைச் சூழல்களில் இருந்த வாழ்வினைப் பதித்துள்ளனர். அவர்கள் தோட்டப்புற வாழ்வு குறித்து அதிகம் பதிவு செய்யவில்லை என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். இது ஏன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விடுதலைக்குப் பிந்திய படைப்புகளில் தோட்டப்புறங்களில் பிறந்து வளர்ந்த குழந்தைகள் பெரியவர்களாகிப் படைத்த படைப்புகள் அதிகமிருந்தன. அவை காட்டும் வாழ்வியல் கூறுகள் எனும்போது, “ஜப்பானியர் ஆட்சியில் அடைந்த இன்னல்கள், தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் அடக்குமுறையும் அச்சுறுத்தல்களும், கங்காணிமார்களால் ஏற்பட்ட தொல்லைகள், தோட்டத்துண்டாடலால் விளைந்த தீமைகள், ஒற்றுமையின்மை, விழிப்புணர்ச்சியின்மை ஆகியவற்றால் விளைந்த தீமைகள், மதுப்பழக்கத்தினால் விளைந்த கேடுகள், சாதி வேறுபாடு ஏற்படுத்திய துன்பங்கள், காதல் தொடர்பான பிரச்சினைகள், சந்தேகம் விளைந்த தீமைகள், தனிமனிதப்போராட்டங்கள்” என்கிறார் ஆசிரியர். அத்தகு கூறுகளில் தோட்டப்புற வாழ்க்கை தவிர்த்துப் பலவற்றைச் சிங்கப்பூர்ப்புதினப் படைப்புகளிலும் காண முடியும். பீர்முகம்மது (2005) தமது படைப்பில் பலவேறு இதழ்களைப் பட்டியலிட்டு அவைப் புனைகதை இலக்கியத்துக்கு எத்தகைய சேவையை வழங்கின என்று விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அவரது படைப்பு, புனைகதை இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியான தொய்வை எதிர்நோக்கிய புதினம் குறித்தும் எடுத்துரைத்திருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

1957இல் மலாயா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் 1963இல் மலேசியா உதயமான பின்பும் கூட நாவல் இலக்கியம் இங்கு விரைவாக வளர இயலவில்லை என்பதை உணர முடிகிறது. இது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஓர் ஆதங்கம்தான். நாவல்

என்பது நீண்டகாலச் சேமிப்புத்திட்டம் போன்றது. சிறுகதை என்பது குறுகிய காலச்சேமிப்புத் திட்டம் போன்றது. சிறுகதையை எழுதும்போது நினைத்ததை விடவேகமாகப் பயனை அறுவடை செய்ய முடியும். அது உடனடி மகசூல் போன்றது. ஆனால் புதினம் என்பது நினைத்ததை விட நீண்ட நாள் கழித்துக் கிடைக்கக்கூடிய திட்டமாகும். இப்படி ஒரு நிலை 1970களின் தொடக்கம் வரை நீடித்தது. இருந்தாலும் ஏதோ புதினம் படைக்கவேண்டும் என்ற ஓர் உந்துதல் படைப்பாளர்களிடையே இருந்தது எனினும் அதைச் செயல்படுத்துவதில் சிக்கல் இருப்பதை உய்த்துணர முடிகிறது. இது மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் முக்கிய இடம்பெறும் நாளிதழ்கள் குறித்து ஆழமாக ஆராய வேண்டிய ஒரு பகுதி என்று துணியலாம்.

1950 –1960களில் மக்கள் தொடர்புச்

சாதனங்களும் புதினமும்

இலக்கிய உலகில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பெருமளவில் போற்றி வளர்த்தன. இன்று போல் இணையம், கைத்தொலைபேசி போன்றன இல்லாத நிலையில் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள்தாம் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அறிவுச்செல்வத்தையும் அகமகிழ்வையும் வழங்கும்வகையில் அமைந்திருந்தன. அவ்வகையில் வானொலி ஒரு வாயிலாகத் திகழ்ந்தது. சிங்கப்பூர்ப்படைப்பாளர்கள், தமிழ் மொழியில் தம் படைப்பிலக்கிய, மொழித்தேர்ச்சி, மொழித்திறன்களின் செம்மார்ந்த வெளிப்பாட்டுடன் கூடிய மூலப்படைப்புகளை எழுதியதுடன் மொழிபெயர்ப்பிலும் படைப்புகளைச் சுரம் பிரித்தனர். அவ்வகையில், டீமாவின் Count of Monte Cristo நாவலை மோன்ட் கிறிஸ்தோவின் மன்னன் என்ற தலைப்பில் ஏ எம் அலி மொழிபெயர்த்தார் என்று அறிய முடிந்தது. நாளிதழ்களில் இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகள் இடம் பெறுவது அன்றும் இன்றும் வாசகர்களுக்கு உள்ளடக்கம், படைப்பாக்க முறை, மொழிப்பயன்பாடு ஆகியவற்றில் புதிய அறிவையும் தர மறவவில்லை என்றால் அது மிகையில்லை.

அடுத்த 15 ஆண்டுகள் சற்றுத்தொய்வான ஆண்டுகள். ஏற்ற படைப்பாளர்களை ஈர்ப்பதில் இதழ்கள் அதிகமாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. இங்கு, சாலி தெரிவித்த ஒரு கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. புதினத்தின் அளவு நெடிதாக இருந்தும் படைப்பிலக்கியவாதிகள் அதன் ஆங்கிலச்சொல்லாட்சியை வைத்துப் படைப்பு ரீதியில் சோதனை முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். மேலும் அதிகரித்துவரும் இலக்கியத்தேவையை நிறைவு செய்ய உள்நாட்டுப் படைப்புகள் மட்டுமின்றி வெளிநாட்டுப் படைப்புகளும் இதழ்களுக்குத் தேவைப்பட்டன. இந்திலையில் இதழ்களுக்குச்சில புதிய முனைப்புகளும் உதவி செய்தன. அவற்றுள் ஒன்று ஆண்டுமலர் வெளியிடுவது. இதழ்கள் அம்முனைப்பின் பக்கம் தம் கவனத்தைத் திருப்பின. இந்தியா போன்ற நாடுகளில் விழாக்கால ஆண்டுமலர்களை வெளியிடுவது இதழ்களுக்கு வருவாய், இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுத்தல் என்ற கூறுகளின் அடிப்படையில் பெரும் பயனைத்தரும் முனைப்பாகும். மேலும், இவ்வாறு இதழ்கள் ஆண்டு மலர் வெளியிடுவது இலக்கியத்துய்ப்பு, இலக்கியப்பரப்பல், இலக்கியப்படைப்பு எனும் மூன்று மக்கள் தொடர்புத்துறைக்குறிக்கோள்களுக்கு அவை ஆற்றும் பங்களிப்பாகவும் பணியாகவும் கருதப்பட்டன. 1940, 1941இல் ஆண்டுமலர்கள் வெளிவந்தன. அம்முயற்சி, நல்ல பயன் தந்தது. தமிழர் வீடுகளில் சாப்பாட்டு மேசைகளில் இத்தகு ஆண்டுமலர்களுக்குத் தனி இடம் இருந்தது. படைப்பாளர்களுக்கு ஆர்வம் இருந்தாலும் கூடுதல் செயலூக்கத்துக்கு வழி இல்லை. இதழ்கள் நிதி வெகுமதி தருவதில்லை. படைப்பு எழுத ஏற்ற குடும்பச்சூழல், பிற அனுகூலங்கள் அப்போது இல்லை. சுய விருப்பில் எழுதினாலும் சிறுகதையுடன் ஒப்பிடும்போது நாவல் கடினமானது. காலம் அதிகம் இழுக்கும் இப்படைப்பை முழுமையையும் முடிக்க இயலாத நிலையில் குறுநாவல் வரும் நிலை ஏற்பட்டது. இலக்கிய உலகில் எண்ணிக்கை குறைந்த படைப்புகளைக் கொண்டிருப்பது புதினம் என்ற கருத்தை பாலபாஸ்கரன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்று சாலியின் (2011) கட்டுரை வழியே அறிய முடிகிறது.

இதழ்கள், 1940களிலும் 1950களின் முற்பகுதியிலும் தமிழ்நாட்டுப் படைப்புகளைப் பிரிகரித்தன. மக்களுக்குத் தம் மூதாதையர் நாடு தொடர்பான வாழ்வியல் கூறுகளையும் அறிய வழிவகுத்த காலப்பகுதி அது. எனினும், இங்கு, புதின இலக்கியத் தொடர்ச்சியில் தேக்கமான காலகட்டம். இது நீண்டகாலம் நிலைக்கவில்லை என்பது சிறிது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் நிலை சற்று மாறியது. இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான வழிவகைகளை, கோ சாரங்கபாணி உட்பட இதழாளர்கள் பலரும் தொடர்ந்து சிந்தித்து வந்துள்ளனர். இவ்வகையில், இதழ்கள் பலவகையான உத்திகளைப் பயன்படுத்தி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தன. தமிழ் முரசு, எழுத்தாளர் பேரவையை ஏற்படுத்திப் புனைவுப்படைப்புகளுக்கு வழி வகுத்தது. தமிழ் நேசன், கந்தசாமி வாத்தியாரை அறிமுகப்படுத்திப் படைப்பாளர்களை ஈர்த்தது. தமிழ் நேசன் பலவகைப் போட்டிகளை அறிமுகப்படுத்தியது. நாளிதழ்கள் தவிர, மலைநாடு, மலைமகள் ஆகிய கூட்டரசு ஏடுகளும் மாதவி, கலைமலர், மனோகரன், இந்தியன் மூவி நியூஸ் போன்ற சிங்கப்பூர் இதழ்களும் போட்டிகள், ஊக்கமூட்டும் கூறுகள் போன்றவற்றின் வழியே சிறுகதை இலக்கியத்துக்கு ஊக்கமூட்டின. இத்தகு ஊக்கமூட்டும் வாய்ப்புகள் படைப்பாளர்களைப் புதினம் எழுதவும் தூண்டும் என்பது இவற்றின் உள்ளீடுகளாகவும் அமையும் என்ற சிந்தனையை நாம் உய்த்துணர முடிகிறது

படைப்பாளர்களுக்கு ஊக்கமூட்டும் முயற்சிகள் இருந்தாலும் புதினங்கள் அதிகம் வரவில்லை. ஒருவர் திட்டமிட்டு ஒரு புதினத்தை எழுதுவதாக இருந்தாலும் அதற்குக் குறைந்தது ஆறு மாதம் அல்லது ஓராண்டு ஆகலாம். இது இன்றைய நிலைக்குப் பொருந்தும். ஆனால் அன்று அப்படி இல்லையே. பொதுவாகவே பல வசதிகள் குறைந்த நிலையில் இன்னும் கூடுதல் காலம் தேவைப்படும். இதற்கிடையே, வாழ்வியல் சவால்களும் உயிர் வாழ்வு நோக்கிய சவால்களும் இருந்தன. இதற்கிடையே, புதிய நாடு, புது வாழ்க்கை, குடும்பப்பிரச்சினைகள், கலப்பு மணங்கள், இருமொழிக்கல்வியினால் சமூகத்திலும் குறிப்பாக இருமொழிக்கல்வித்தி

ட்டத்தின்கீழ்ப் படித்த முதல் முன்னோடி மாணவர்கள் ஆகியோரிடையே ஏற்பட்ட மன, சிந்தனை மாற்றங்கள் போன்றவற்றைப் படைப்புகள் குறிப்பிட்டன. உள்ளடக்க மேம்பாட்டில் இது ஒரு வளர்ச்சிதான். சிறுகதைகளைப் போல் இல்லாவிடினும் ஓரளவுக்குப் பரவாயில்லை என்று சொல்லும்வகையில் குறுநாவல்களை எழுதும் முயற்சியும் இக்காலத்தில் இடம் பெற்றது. அவ்வகையில் ஆலயம் எழுப்பும் முயற்சி குறித்த வேகமான புதினமான வேள்வியை நா. கோவிந்தசாமி எழுதினார். படைப்பிலக்கியத்துறையில் அவரது ஆர்வமும் நீடித்த ஈடுபாடும் தொய்விலா மனப்பாங்கும் அவரது படைப்புகளின்வழியே தெரிய ஆரம்பிக்கும் நிலை பரிணமித்தது. புதிய தலைமுறையின் எழுச்சியும் இலக்கிய வரலாற்றில் தடம் பதிக்கத் தொடங்கியது.

அன்றைய நிலையில் வானொலி ஒரு வாயில்

இலக்கிய வரலாற்றிலும் இலக்கியச் சேவையிலும் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களில் இதழ்களுக்குப் பிறகு வானொலி குரல் வழியாக மக்களுக்கு அறிவையும் மகிழ்ச்சியையும் இலக்கியத்துய்ப்பையும் தரும் வலிமை மிக்க சாதனம். அதில் வெளிவந்த தொடர் நாடகங்களும் புதினங்களின் மறு விரிவாக்கம் என்ற முறையில் வானொலி படைப்பாளர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளை வழங்கியது. பொதுவாக வானொலி கவிதைகளுக்கும் புனைகதைப்படைப்புகளுக்கும் உரைச்சித்திரங்களுக்கும் நாடகங்களுக்கும் நல்ல ஆதரவைத்தந்தது. ஒருவகையில் இத்தகு படைப்புகள் புதிய அறிவையும் வழங்கின எனலாம். அக்காலத்தில் தமிழில் இருந்தது போல் பிற மொழிகளில் கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்ற கருத்தும் எழுந்தது. எனினும் அது குறித்துத் தெளிவான விவரங்கள் கட்டுரையாளருக்கு அவர் அறிந்த வரை கிடைக்கவில்லை. எனினும் தமிழில் இருந்த அளவுக்குப் பிற மொழிகளில் இலக்கியத்துய்ப்புடன் இலக்கியம் பற்றிக் கலந்துரையாடும் மகிழ்வையும் புதிய இலக்கியம் படைக்கும் பாங்கையும் தந்தன எனில்

மிகையில்லை. இங்கு இன்னும் ஒரு செய்தியையும் நாம் பதிவு செய்ய வேண்டிய நிலை உள்ளது. அக்காலத்தில், தமிழிலும் புதினம், குறுநாவல் ஆகியன அதிகம் இல்லை. எனினும் மலாயா நண்பன் பல தொடர்கதைகளை உருவாக்கி வெளியிட்டது. அதன் ஆசிரியர் முகரீம்கனி குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரும் அவரது ஆசிரியர்களும் பல தொடர்கதைகளை எழுதினர். தமிழ் முரசிலும் இத்தகு முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. எனினும் புதினம் எழுதுவதும் தொடர்கதைகள் எழுதுவதும் நேரத்தையும் ஒருங்கிணைந்த படைப்பாக்கத்திறனையும் கொண்ட இலக்கிய வகைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐம்பதுகளில் மாறிய நிலை?

ஐம்பதுகள் காலகட்டத்தில், சிங்கப்பூர் இதழ்களை மலேசியாவுக்கு அனுப்பத் தடை உண்டானதால் மலேசியப் படைப்புகள் இங்கு வருவது நின்று போயின. இதனால் இலக்கிய உலகில் ஒரு பெரும் தொய்வு ஏற்பட்டது. அது சிங்கப்பூரில் அதிகமான தாக்கத்தை உண்டு செய்தது. அதற்கு முன்நாடு விடுதலைபெறும்வரை இரு தரப்பினரும் ஒன்றாக இருந்து செயல்பட்ட நிலையில் இலக்கியப் படைப்பாறு வேகமாகவும் சரளமாகவும் நல்ல ஓட்டத்துடனும் இருந்த நிலை மாறி இப்போது இருவழிப் போக்குவரத்தாக இல்லாமல் ஒரு வழியாக மாறியதுடன் வரத்தும் சுருங்கியது. இதனால் சிங்கப்பூரில் சிறிது பாதிப்புத் தெரிந்தது. தவிரவும், சிங்கப்பூர் தனி நாடான நிலையில் நிலைமை சவாலாக இருந்தது. அதிகமான படைப்புகள் இல்லை. இந்நிலையில் விடுதலைக்குப்பிறகு வந்த புதினங்களில் 1970இல் வந்த மு.சு. குருசாமியின் காகிதப்பூ முதல் புதினமாக அமைகிறது. எனினும் தொடர் நாடகங்களும் புதினங்களின் மறு விரிவாக்கம் என்ற முறையில் வானொலி படைப்பாளர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளை வழங்கியது. தம் முழு நேர வேலை, குடும்பக்கடப்பாடுகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் படைப்பாளர்கள் தம்மால் இயன்றவரை தமது தமிழ்ப்பற்று, தமிழில் வாசித்த வாசிப்பு, எழுதுவதில் உள்ள ஈர்ப்பு ஆகியன தந்த உந்துதல் அவர்களைத் தொடர்ந்து

எழுத வைத்தது. இது புதினத்துக்கு மட்டுமின்றிக் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வகைகளுக்கும் பொருந்தி வந்தது. தமிழ் முரசில் பணிபுரிந்துவிட்டு வானொலிக்கு 1960களில் வந்த தி முருகையன் படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் இலக்கியத் தேர்ச்சி, செம்மையான மொழி அனுபவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நன்கு வழிகாட்டினார். படைப்பாளர் பலர் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு பகுதியாக எழுதும் புது முயற்சி தொடங்கியது. தொடுவானம் தமிழ் முரசில் வந்த தொடர்கதை (ஜே எம் சாலி, குமரன், இரா பாலுச்சாமி, சபா இராமகிருஷ்ணன்), மனோகரன் இதழில் 1954 முதல் 1973 வரை அதன் ஆசிரியர் ரமணி பல படைப்புகளை எழுதியுள்ளார் (தொடதே, பங்காரு பாப்பா, விஞ்ஞானி வீரப்பன் தொடர்கள் சிறப்பானவை) என்ற செய்திகளை, சாலியின் கருத்துகள் வழியே அறிய முடிகிறது.

புதினத்துக்கான ஊக்கம் - 1970கள்

1970கள் காலகட்டம் சிங்கப்பூரில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் புதினத்துக்கு ஊக்கமூட்டிய காலகட்டமாக அமைந்தது. சிங்கப்பூர் எழுத்தாளரான சே.வெ. சண்முகம், இவள் தமிழ்ச்சியா, வைராக்கியம், மண்டோர் மகள், நம்ம ஊர்ப்பொண்ணு, மீன் வாங்கலையோ போன்ற தொடர்கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. மு சு குருசாமி, இதழ்களிலும் புத்தக வெளியீட்டிலும் நாவல் உலகுக்கு நல்ல சேவையை ஆற்றியவர். வானவில், பூச்சரம், காதிதப்பூ, ஓர் இரவு, வாழ்வு எங்கே, சுமைதாங்கி, நெப்போலியன் மனைவி, இரத்த திலகம், அபலைப்பெண், புதுமைப்பெண், அந்திவானம், மணிக்கூண்டு, மலர்ந்த வாழ்வு, உயிரோவியம் முதலியன அவரது சொந்த வெளியீடுகள் எனப்பட்டியலிடுகிறார் சாலி (2011). இங்கு, சில படைப்புகளை ஒன்றாக்கி அவர் புதினமாகவும் ஆக்கியுள்ளார்.

பின்வரும் அட்டவணைகள் 2, 3 ஆகியன 2020 வரையில் இடம்பெற்ற படைப்புகள் குறித்து எடுத்துக்கூறுகின்றன. இங்குள்ள படைப்புகள் தற்போது தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதும் பல விருதுகளைப் பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்க

தகவலாகும்.

அட்டவணை 2: 1965 முதல் படைத்துள்ள

புதினப்படைப்பாளர்கள்

<ul style="list-style-type: none"> • மு சு குருசாமி • ஏ பி சண்முகம் • மா இளங்கண்ணன் • கா பெருமாள் • பெரி நீல பழநிவேலன் • சே வெ சண்முகம் • ஜே எம் சாலி • ரத்னாவதி சுப்ரமணியம் • எஸ் எஸ் சர்மா • நா கோவிந்தசாமி • இராம கண்ணபிரான் 	<ul style="list-style-type: none"> • ஜெயந்தி சங்கர் • சித்ரா ரமேஷ் • மா அன்பழகன் • பிரேமா • ஹேமா • கிருத்திகா • மில்லத் • சுஜா • விஜயபாரதி • எம் கே குமார் • சித்துராஜ் பொன்றாஜ்
--	---

அட்டவணை 3: புதினப் படைப்புகளும் படைப்பாளர்களும்

எண்	நூலின் பெயர்	ஆசிரியர் பெயர்	வெளி வந்த ஆண்டு
1.	காதிதப்பூ	மு சு குருசாமி	1970
2.	செல்லி	ஏ பி சண்முகம்	1970
3.	சுமை தாங்கி	மு சு குருசாமி	1971
4.	ஓர் இரவு	மு சு குருசாமி	1972
5.	நல்லகதி	ஏ பி சண்முகம்	1975
6.	அலைகள்	மா இளங்கண்ணன்	1976
7.	துயரப்பாதை	கா பெருமாள்	1978
8.	<u>மின்னிசிற்பு</u>	பெரி நீல பழநிவேலன்	1978
9.	<u>முறை...மரப்பிள்ளை</u>	பெரி நீல பழநிவேலன்	த.இ.
10.	கலா	ஏ பி சண்முகம்	1979
11.	மூன்றாவது கணை	ஜே எம் சாலி	1982
12.	மஞ்சள் ரோஜா	ஜே எம் சாலி	1982
13.	கை படாத ரோஜா	ஜே எம் சாலி	1982
14.	அந்தரங்கத்தில் தொங்கும் உறவு	பெரி நீல பழநிவேலன்	1987
15.	உணர்வின் அலைகள் (குறுநாவல்)	பெரி நீல பழநிவேலன்	த.இ.
16.	நீயும் என் மகன்தான் (குறுநாவல்)	-	-
17.	செம்பருத்தி	பெரி நீல பழநிவேலன்	1989
18.	மேற்கே உதிக்கும் சூரியன்	ரத்னாவதி சுப்பிரமணியன்	1989
19.	இனியவளே	எஸ் எஸ் சர்மா	1990
20.	வேள்வி	நா கோவிந்தசாமி	1990
21.	வைகறைப்பூக்கள்	மா இளங்கண்ணன்	1990
22.	பீடம் (நெடுங்கதைகள் இரண்டின் தொகுப்பு)	இராம கண்ணபிரான்	1992
23.	நினைவுகளின் கோலங்கள்	மா இளங்கண்ணன்	1993
24.	வெள்ளைக்கோடுகள்	ஜே எம் சாலி	1994
25.	வாழப்பிறந்தவன்	தமிழ்ச்செல்வம்	1998
26.	வாழ்ந்து பார்த்தலாம் வா	ஜெயந்தி சங்கர்	2006
27.	முடிவிலும் தொடரலாம் ஒன்று (வேண்டியது வேறில்லை, முடிவிலும் ஒன்று தொடரலாம், சுவவன்-குறுநாவல்கள்)	ஜெயந்தி சங்கர்	2005
28.	நெய்தல்	ஜெயந்தி சங்கர்	2007
29.	மடி மீது விளையாடி	மா அன்பழகன்	2007
30.	மனப்பிரிகை	ஜெயந்தி சங்கர்	2008

31.	குவியம்	ஜெயந்தி சங்கர்	2009
32.	திரிந்தலையும் திணைகள்	ஜெயந்தி சங்கர்	2012
33.	தங்கக்கிளிகள்	ஜே எம் சாலி	2015
34.	ஒரு துளி சந்தோஷம்	சித்ரா ரமேஷ்	2017
35.	உயிர்க்காடு	எம் கே குமார்	2020
36.	சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தனது 40ஆம் ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் வென்றோரின் படைப்புத் தொகுப்பு		2020
	1.வல்லமை தாராயோ	சுஜா	
	2.அவள் வருவாளா?	இந்துமதி	
	3.என்னை ஏன் தொலைத்தாய்?	கிருத்திகா	
	4.Twin Rainbow (ட்வின் ரெயின்போ)	பிரேமா	
	5.தண்ணீரில் கரையும் மீன்கள்	மில்லத்	
	6.வலை	ஹேமா	
37.	சித்தூராஜ் பொன்றாஜ்	பெர்னாஸ்லியின் பேய்கள்	2016
38.	சித்தூராஜ் பொன்றாஜ்	விளம்பர நீளத்தில் ஒரு மரணம்	2017
39.	சித்தூராஜ் பொன்றாஜ்	மரயானை	2019
40.	சித்தூராஜ் பொன்றாஜ்	கடல் நிச்சயம் திரும்ப வரும்	2020

(மேற்கோள்: சாலி,2011, இணையம், சீதா லட்சுமி 2001. ப.ப.52,53).

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் நாவல்கள் எனும்போது இங்கு சாலியின் கட்டுரையும் (2011) கட்டுரையாளரின் கட்டுரையும் (2001) பல செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. முன்னது ஆய்வுக்கட்டுரையாக இல்லை என்று ஆசிரியரே கூறினும் பல செய்திகளைக் காலக்கிரமப்படி தருவதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளது. ஆசிரியர் பத்திரிகையாளராக இருந்தவர் என்ற நிலையில் தம் அனுபவத்தின் பிழிவையும் அவர் இணைத்துத் தந்திருக்கிறார். மலாயா, சிங்கப்பூர் குறித்த பல செய்திகளைத் தந்துள்ள அக்கட்டுரையை முழுமையும் இங்கு எதிரொளிக்க இயலாவிடினும் அளவு கருதி, அவரது கருத்துகள் குறித்த எதிரொளிப்புகளைத் தரும்வகையில் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் கல்வியாளராகச் சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்து வருபவர். அவர்தம் கட்டுரையில் சிங்கப்பூரைப் பற்றிய நூலறிவுடன் தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் அனுபவத்தையும் பதிந்துள்ளார். அவ்வகையில் இங்கே தமிழ்ப் படைப்புகளையும் தமிழ்ச்சூழலையும் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களின் எழுத்துப்பணியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனினும் அன்றைய சூழலில் அவர்களுக்கு ஏற்ற ஒரு தலைவர் இத்துறையில் தொடர்ந்து பக்கமிருந்து வழிகாட்டக் கிடைக்காத நிலையையும் படைப்புக்காக அதிக நேரம் செலவிட இயலாத ஒரு பின்னணியையும் ஏற்ற தொடர்புச்சாதனங்கள் இன்று போல் இல்லாத நிலையையும் இங்கே குறிப்பிடலாம்.

புதினத்துக்கான ஊக்கம் 2000 முதல்

தற்போதுவரை :

சில படைப்புகள்- சில பார்வைகள்:

இங்கே 2000ஆம் ஆண்டு முதல் பலவகையான ஊக்கங்களைப் புதினப்படைப்பாளர்கள் பெற முடிந்துள்ளது. இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரிக்கிறது எனில் மிகையிலலை. 1990களின் இடைப்பகுதியிலும் பிற்பகுதியிலும் அதிக அளவிலானவர்கள் சிங்கப்பூரில் குடியேறி, வாழத்தொடங்கினர். அவர்களில் இயல்பு மொழியையும் இலக்கிய வாசிப்பையும் இலக்கியம் எழுதும் ஆர்வத்தையும் முதலீடாக வைத்துப் பலர் படைப்பிலக்கிய உலகில் எழுத ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்தக் கட்டுரை படைக்கப்பட்ட பின்னணியில், அவர்களில் சிலரைப் பற்றி எழுத இயலா நிலையும் தென்படுகிறது. எனினும் புதினம் குறித்த விரிவான மற்றொரு கட்டுரையில் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறும்.

மா இளங்கண்ணனின் நினைவுகளின் கோலங்கள் (2006)

நினைவுகளின் கோலங்கள் கதையில், சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்துவரும் ஒரு குடும்பத்தினர் தங்கள் பெண்ணை இந்தியாவில் தமிழகத்தில் கிராமத்தில் வாழும் முறைப்பையனுக்குத் திருமணம் செய்து தருகிறார்கள். சிங்கப்பூரில் படித்த அப்பெண்ணான எழிலரசி இந்தியாவில் தன் அத்தை வீட்டில் மிகவும் அவதிப்படுகிறாள். தன் வாழ்வில் செய்து பழக்கப்படாத வேலைகளை அத்தையின் ஏச்சுகளுக்கிடையில் செய்து வாழ்கிறாள். அவளுக்கு அந்தச் சூழல் அன்னியமாகிறது. இந்நிலையில் அவளது பெற்றோருக்குத் தெரிந்த ஒருவர் வாயிலாக அவளுக்கு விமோசனம் கிடைக்கிறது. அவள் மீண்டும் சிங்கப்பூர் வருகிறாள். உறவினராக

இருந்தாலும் சிங்கப்பூர்ப் பணம், நகை ஆகியன எழிலரசியின் அததைக்கு, இந்தியாவுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வந்த மருமகளைவிடப் பெரிதாகத் தெரிகின்றன. பணம் என்றால் பிணமும் வாயைப் பிளக்கும் என்பதுபோலப் பணத்தை மட்டும் எதிர்பார்த்து வாழ்ந்த எழிலரசியின் அததையும் மறைமுகமாகக் கண்டும் காணாதும் இருந்த அவளது கணவனும் தங்களின் மோசமான மறுபக்கங்களை இக்கதையின் வழியே வெளிப்படுத்துகிறார்கள். (இக்கதையில் சிங்கப்பூரில் கம்போங் எனும் கிராமத்து வாழ்க்கைமுறையில் மாடுகளை வளர்த்தல், மாட்டுப்பாலை விற்றல், பிறகு வாழ்வின் அடுத்த கட்டமாக அடுக்குமாடி வீட்டுக்குக் குடிபுகுதல், அப்போதைய வரலாற்றுப் பின்னணி, சிங்கப்பூரில் நிலவிய சமூகப்பண்பாட்டுப்பின்னணி ஆகியன எடுத்துக்கூறப்படுகின்றன.

இக்கதையில், பெண்ணைப் பெற்று வளர்க்கும் ஒரு பாரம்பரியத் தாயின் மனவேதனையைப்பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்காட்டுகிறது:

“அவள் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவள் மனம் எழிலரசியைப் பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருந்தது. ‘வயசும் பத்தொன்பது ஆச்சு! இந்தத் தேர்வுல தேறிடுச்சுனா ஊருக்குக் கூட்டிக்கிட்டுப் போயி அண்ணன் மகன் வாணனுக்குக்கிட்ட தாலியக் கொடுத்து, இவ கழுத்துல மூனு முடிச்சுப் போடச் சொல்லிக் கண்குளிரப் பார்த்துப்புட்டு வந்திட வேண்டியதுதான்’ என்று முணுமுணுத்தவாறு வாளியில் உள்ள நீரை விசிறி ஊற்றிவிட்டுக் கூட்டினாள்” (பப.3,4) (சீதா லட்சுமி, 2017)

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்பதுபோல மாடுகளை வைத்து நல்ல முறையில் வாழ்ந்துவந்தாலும் குறுக்கு வழியிலே சம்பாதிப்பது விரைவில் பணக்கார்களாக ஆகும் ஆசை சில சமயங்களில் பாதிப்பைத் தருவதைப் பின்வரும் கதைப்பகுதிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

- “எல்லா மாடுகளிலும் பால் கறந்து முடிந்தது.

- பால் அறைக்குச் சென்றார். பால் அறையில் முருகன் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. பாலைக்கட்டியிருந்த வடிகட்டும் துணியை அவிழ்த்தார். கூடுதலாகக் காசுகொடுத்துப்பால் வாங்குகிற வாடிக்கைக்கார்களின் குப்பியை எடுத்தார். நீர் கலக்காத நல்ல பாலை அக்குப்பிகளில் நிறைத்து அடைத்தார். கறக்கும்போது நீர் வைத்துக்கறப்பதுதான் நல்ல பால்! அந்தப் பலாக் குப்பிகளைத் தனியாக அடையாளம் தெரியுமாறு வைத்தார். அடுத்து இரண்டு ‘சிப்பு’ நீரைப் பாலில் கலந்து எஞ்சிய குப்பிகளை நிறைத்தார்.

- எல்லாக் குப்பிகளிலும் பால் நிரம்பியதும் அவற்றை எடுத்து மிதிவண்டியின் முன் சட்டத்தில் தொங்கிய பாற்பையில் வரிசைப்படுத்தி அடுக்கினார். பாணையில் உள்ள பாலில் மேலும் கொஞ்சம் கலப்படம் செய்தார். காலையில் கறந்த பாலில் எஞ்சிவிட்ட பால் காய்ச்சப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பாலையும் ஆடை நீக்கிப் பால் பாணையில் ஊற்றிக்கலந்தார்.

- நிறையப் பால் வாங்கும் சிற்றுண்டி நிலையத்திற்குத்தான் அந்தப் பால். அவர்கள் நிறையப் பால் வாங்கினாலும் காசைக் குறைத்துப் பேசியிருந்தனர். அதனால்தான் அண்ணாமலை நீரில் பாலைக் கலந்தார்!

- அங்கு மாட்டப்பட்டிருந்த படத்தில் உள்ள முருகப்பெருமானும் அந்தக்காட்சியைப்பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தார்” (பப.12,13) (சீதா லட்சுமி, 2017). மணமக்களை வரவேற்று வாழ்த்தும்போது இடம்பெறும் சடங்குகள், மணவீட்டின் பக்கத்தில் வாழ்வோரின் மனநிலை, பல்லினப்பண்பாடு, அக்கம்பக்கத்தில் வாழ்வோரின் வாழ்த்துகள், தமிழர்தம் பண்பாட்டில் அவர்கள் தம்மையும் ஈடுபடுத்தி அதனை அறிந்துகொள்ளும் நல்மனம் போன்றவற்றை இக்கதை வழியே அறிய முடிகிறது.

இக்கதையில் சிங்கப்பூரில் பிறந்து வளர்வதும் அத்தகு வசதிகள் இல்லாத இடம் உறவினர் வாழும் இடமாக இருப்பினும் பிறந்து வளர்ந்த

சிங்கப்பூரின் வாழ்வுக்கு ஈடாகாது என்ற கருத்தை ஆசிரியர் நமக்குப் புரிய வைக்கிறார். இக்கதை சிங்கப்பூர் என்ற, சிங்கப்பூரின் அடையாளத்தை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் கதையில் இடம் பெறும் மக்களும் அவர்களது பல்லினப்பண்பாட்டுக் கூறுகளும் அமைகின்றன.

வழி நீல பழநீவேலனின் செம்பருத்தி (1989)

செம்பருத்தி, மலேசியப் பின்னணியில் இடம்பெற்ற கதை. மூன்று பல்லினக்குடும்பங்கள், அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு இடையே நிலவிய நட்பு, நம்பகத்தன்மை, விசுவாசம், அன்புக்கு அடிமையாகும் பாங்கு ஆகியன அவர்களை நல்ல முன்மாதிரிகளாகக் காட்டுகின்றன. அன்னியோன்யம், நம்பிக்கை, ஒட்டுறவு, முன்னோர், பூர்வீக மண்ணின் சிறப்பு ஆகியன ஒரு புறம் பெருமைப்படுத்தப்பட்டாலும் மூன்று நண்பர்களான சியா, அவரது மகன் லியோங், மகள் வீலிங், மற்றொரு நண்பர் சுல்தான், அவரது மனைவி செபாத்திமா, மகள் ரோஹாயா, மகன் சுல்தான் ஆகியோருடன் முக்கியப் பாத்திரத்தின் தந்தையும், அவரது குடும்பத்தினரும் வாழ்ந்த பசுமலைப்பகுதி மண்ணின் மணம், அங்கிருந்த இயற்கையான சூழல், வீடுகள், கிராமம், போன்றவை முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. இவை அனைத்தும் இருந்தாலும், செம்பருத்தி என்ற மலர், இக்கதையில் குறிப்பிடத்தக்க, தனித்துவமான ஒரு சின்னமாகவும் குறியீடாகவும் இந்த கதையில் வருவது கதைக்கே ஒரு தனிச்சிறப்பைத் தருகிறது.

இக்கதையில், பல்லினப்பண்பாடு, பாரம்பரிய வாழ்வியல் விழுமங்கள், நாட்டுப்பற்று, நாட்டிற்காகத் தியாகம் செய்தல், நாட்டின் ஒற்றுமை, நாட்டின் நலன் நோக்கிய கூறுகள், கம்போங் வாழ்க்கை, பல இனத்தவர்கள் இருக்கும் நம்பிக்கை, நட்பு, தலைமுறை தலைமுறையாய்த் தொடரும் உறவு, இந்தியத் தேசிய இராணுவம் ஆகியன இடம் பெற்றிருப்பதுடன் வாழ்வில் ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றக்கூடிய கருத்துகளைத் தம்முள் பொதிந்து வைத்துள்ளன. கதையில், நீலமணியின் தாய், தந்தை இருவரும் தம் நண்பரின் மகளை விரும்பும் தமது மகன் மீது கொண்ட மதிப்பு,

அவர்களது காதல் குறித்துக் கொண்டிருந்த நல்லெண்ணம் ஆகியன கதைக்கு மேலும் கூடுதல் மதிப்பைத் தந்துள்ளன.

இராம கண்ணபிரானின் வாழ்வு (2015)

வாழ்வு, சிங்கப்பூரில் தமிழின் வாழ்வு குறித்தும் அமையும் ஒரு குறுநாவலாக இருக்கிறது. இக்கதையில் பூங்கோதை என்ற தமிழ்ப்பற்று அதிகம் கொண்ட தமிழாசிரியை கென்சிக்டன் தொடக்கப்பள்ளிக்கு மாற்றலாகி வேலை செய்ய வகுகிறார். அவர் மாணவர்களுடன் கொண்ட ஆக்கபூர்வமான வகுப்பறைப் பண்பாடு, தமிழ் மீது அவர்களுக்குள் ஏற்படுத்திய பற்று, மாணவர் ஒருவரது இல்லத்துக்குச் சென்று அம்மாணவரின் தாத்தாவுடன் அளவளாவுதல், தமிழை வளர்க்கத் தம்மால் இயன்ற அதிக முனைப்புகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியன பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியையாகத் தேர்ச்சி பெற்றபின் சிங்கப்பூரின் புறநகர்ப்பகுதியில் இருந்த இன்னோர் ஆரம்பப்பள்ளியில் அவர் வேலை பார்த்தார். அங்கு அவளிடம் படித்த மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழ் பேசும் குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். கல்வி கற்கும் நிலையில் அவர்களைச் சராசரி மாணவர்கள், சராசரிக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் எனப் பிரித்து, கல்விக்கழகத்தில் தான் பெற்ற அறிவைக் கொண்டு அவர்களுக்கு அவர் பாடம் சொல்லித்தந்தார். அங்கு ஓர் ஆண்டு வேலை செய்த பின்னர், அவருக்குக் கென்சிக்டன் பள்ளிக்கு மாற்றல் கிடைத்து. இங்கு வந்த பிறகுதான், முரளி போன்ற பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் கற்றுத்தரும் வாய்ப்பும் வசதிகளும் அவருக்குக் கிடைத்தன. அந்த நிலையில் அவரது தமிழ்மொழி கற்றல், கற்பித்தல் குறித்த செயல்பாடுகள், சிந்தனைகள், ஊக்கங்கள் ஆகியன குறித்து இக்கதை பேசுகிறது.

சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழியின் நிலை, அதை எவ்வாறு தொடர்ந்து இல்ல மொழியாக வைத்திருப்பது என்று தமிழாசிரியர் சமூகம் சிந்தித்து வந்திருப்பதையும் அது சமூகத்துடன் இணைந்து செயல்பட அன்றும் இன்றும் முனைந்திருப்பதையும் இக்கதை வாயிலாக உணர முடிகிறது. தாய்மொழிப்பாடமாக

அமைந்திருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்ற தமிழர்களும் தமிழ்மொழியைப்படிப்பவர்களும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆத்மார்த்தமாக எடுத்துக்கூறும் வகையில் உள்ள கதை இது.

“தமிழ் ‘எக்ஸ்போஷர்’ அதிகம் இல்லாத கென்சிங்டன் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக் ‘கரிக்குலத்’திற்கு அப்பால் இருக்கும் புழக்கத் தமிழை எப்படிக்கற்பிப்பது என்று யோசிக்கத் தொடங்கினாள். அப்போது கல்விக்கழகத்தில், அவளுக்குப் போதித்த மூத்த விரிவுரையாளர் திரு தேவேந்திரனின் அறிவு முகம் நினைவில் பளிச்சிட்டது” (ப.19)(சீதா லட்சுமி, 2017) என்ற கதாபாத்திரத்தின் சிந்தனை ஒவ்வொரு தமிழாசிரியரும் உலகம் முழுதும் சிந்தித்துச்

செயல்படுவதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பது கட்டுரையாளரின் கருத்து.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனமான கல்விக்கழகத்தில் படித்த படிப்பைத் தொடர்ந்து நல்வழியில் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்தும் இக்கதை தமிழாசிரியரான கதாசிரியரின் எண்ண எழுச்சியை எடுத்துக்காட்டுவது போலவும் தமிழாசிரியர் ஒருவரது சீரிய சேவை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று தமிழ்மொழியை வாழும் மொழியாக்க அன்றே எடுத்துக் கூறுவது போலவும் அமைந்துள்ளதைக் கட்டுரையாசிரியர் உணர்கிறார் (கட்டுரை தொடரும்).

References

- Ilangannan Maa Singai. (2006). *niṇaivukaḷiṇ kōḷaṅkaḷ. niṇaivukaḷiṇ kōḷaṅkaḷ, alaikaḷ (iru nāvakaḷ)-nūlilirunṭu* Chennai: Suvadi
- Beer Muhammad S., (2005). *varalāṟum ilakkiyamum. pā maṭṭivāṇṇ, u cēraṇ (pa.ārkaḷ.). ṭamiḷ iṇi 2000 mānāṭṭuk kaṭṭuraikaḷ-ilirunṭu*. Thamizh Nadu: Kaalachuvadu Arakkattalai.
- Chidhambaranathan Chettiyaar, A., (Ch.Ed.,) (1965-First Edn. Re print: 2010). *āṅkilam ṭamiḷ coṭkaḷaṅciyam..* Chennai: University of Madras.
- Govindasamy, Naa., (1990). *vēḷvi..* Orchid Publishing House
- Kannabiran, Rama. (2015). *vāḷvu. vāḷvu(kaṭṭaikaḷ)nūlilirunṭu*. Singapore; Crimson earth padhippagam.
- Murugan, V., (Ed.). (2009). *Oxford āksHpōrṭu āṅkilam āṅkilam ṭamiḷ akarāṭi*. New Delhi: Oxford University Press.
- Muthiah, S., (2008). *Latchumiyin maanavar thamizh mozhi agaraadhi*. Singapore: Latchumi Padhippagam.
- Pazhanivelan, Peri, Neela., (1989). *cemparuṭṭi*. Singapore: Thamizhavel Naadaga Mandram.
- Ramakrishnan, S., (2008). (2nd edn.). *kriyāviṇ ṭarkāḷaṭṭamiḷ akarāṭi*. Chennai: Crea
- Saali, J M., (2011). *puṭṭinam. cupa ṭiṇṇappan, nā āṇṭiyappan, cupa aruṇācalam (pa.ārkaḷ).ciṅkappūrṭ, ṭamiḷ ilakkiya varalāṟu ṛ aṭimukam-*. Singapore: Singapore: Association of Tamil Writers.
- Sabapathi, V., (2005). *viṭṭalaikkup piṇṭiya malēciyaṭṭamiḷ nāvakaḷil tōṭṭappuraṭṭamiḷ camuṭāyam (1957- 1982). ṭamiḷ iṇi 2000 mānāṭṭuk kaṭṭuraikaḷ-il -il.. Pp.338-344. Tamilnadu: Kaalacchuvadu Arakkattalai.*
- Seetha Lakshmi. (2001). *ciṅkappūril makkaḷṭoṭarpuc cāṭṭaṇṅkaḷṭamiḷ moṭi, ilakkiya vaḷarccikku āṇṭiya paṅkaḷippu*. Ph D., dissertation submitted to the Nanyang Technological Univerisity, National Institute of Education. Singapore: Nanyang Technological Univerisity, National Institute of Education.

- Seetha Lakshmi. (2001). ciṅkappūrt̃tamiḷ ilakkiyam: uraiṇaṭai.. (t̃o.ārkaḷ.) civakumāraṇ ā rā., cīṭā laṭcumi, t̃iṇṇappaṇ cupa. ciṅkappūrt̃tamiḷ ilakkiyam: cāṭṇaikaḷum eṭirkālaṭt̃iṭṭaṅkaḷum – il. PP. 28-54. Singapore: Editors.
- Seetha Lakshmi (2017). ciṅkappūrt̃tamiḷ puṭiṇṇaṅkaḷil aṇam. ciṅkappūrt̃tamiḷ ilakkiyaṭaṇam karuṭṭaṅkam 2017. Presented at the Seminar on Virtue in Singapore Tamil Literature as part of the Singapore Writers' Festival 2017. Singapore: Association of Singapore Tamil Writers & National Arts Council, Singapore.
- Sivakumaran. Ira., (1999). ciṅkappūrt̃tamiḷ paṭaippilakkiyam oru t̃iṭṭaṇāyvu (1965-1990).). Ph D., dissertation submitted to the Nanyang Technological University, National Institute of Education. Singapore: Nanyang Technological University, National Institute of Education.
- Thinnappan Suba., (2011). nāval ilakkiyam. yīcūṇ t̃oṭakka k kallūri palkalaikkaṭakap pukumuka vakuppukaḷukkāṇa t̃amiḷmoḷi - ilakkiyakkaruṭṭaraṅku (1988 muṭal 1997varai)-il. ililirunṭu. Singapore: Tamil Arts Printers.Pp.19-60. Singapore: Tamil Art Printers.
- Vengadesh, R., (2005). varuka jeyanṭi. muṭivil onṭu t̃oṭaralām (kuṇnāval t̃okuppu) ililirunṭu. PP. 7-9. Chennai: Sandhiya Padhippagam.